

יעבור, וסוד הדבר שתיבת דו"ה היא אותיות הו"ד, והנה ששת אלפים שנים של העולם הם מצד הו"ק, ואם בן האלף החמישי הוא מצד ההוד שהוא יהיה בסוד כל היום דו"ה שישאר ביה"ק חרוב ויבש, ורק באלף השישי שמצד היסוד יבנה ביה"ק בב"א נכדו. **וְאִי לֹא יְתוּבוּן, קְדָשָׁא בְרִידָה הוּא אָמַר, הֵן עוֹד הַיּוֹם גְּדוֹל לֹא יֵעַת הָאֶסְפָּה הַמְקַנְהָ, בְּלֹא זְכוּ וּבְלֹא עוֹבְדֵין דְּכִשְׁרָן** אמנם אם ישראל לא ישובו בתשובה לאחר האלף שנה, אזי הקב"ה יאמר 'הן עוד היום גדול לא עת האספה המקנה' דהיינו שהיום בחי' אלף שנות גלות יתארך וימשיך הגלות, לפי שישאל בלא זכות ובלא מעשים כשרים. **אֲבָל אֲסוֹתָא חָד לְכוּ, הַשְׁקוּ הַצֵּאֵן, אֲשֶׁתְּדִלוּ בְּאוֹרֵייתָא, דְּאֵתְשְׁקִיּוּ מִימֵי אוֹרֵייתָא** אבל אומר רשב"י רפואה אחת היא לכם, 'השקו הצאן' דהיינו תתעסקו בתורה ותשתו את מימי התורה, כי אך ורק בה תלוי סוד הגאולה. **וּלְכוּ רְעוּ, לְאֵתֶר דְּנִיחָא לְאֵתֶר טְבָא וְכַסּוּפָא דְּאֶחְסְנֵיהֶּיכוֹן** ועי"כ 'לכו רעו' דהיינו שע"י עסק לימוד התורה תלכו ותרעו את עם ישראל צאן קדושים למקום המנוחה והנחלה, שהוא מקום טוב ונכסף השייך לנחלתכם, והוא ארץ ישראל השלימה.

העוונות גרמו שהחיצונים ימשיכו לשלוט

דְּבַר אַחַר הֵן עוֹד הַיּוֹם גְּדוֹל, דָּא הוּא יוֹם דְּאֶקְרִי (ישעיה
 כב) **יוֹם מְהוּמָה וּמְבוֹסָה וּמְבוֹכָה** ביאור אחר על מש"כ 'הן

אור הרשב"י

[כד] והיינו שבאלף שנים הללו אפילו אם נגזר שיהיו בגלות אלף שנים, ולכן צריכים יחזרו ישראל בתשובה, לא יוכלו להגאל, כי ישראל לקבל עליהם באותו הזמן את

הלימוד היומני

לע"נ מזל בת חנינה חנה ע"ה

עוד היום גדול' ופירושו שהוא היום שנקרא 'יום מהומה ומבוסה ומבוכה', שהוא בזמן שליטת הקל'י, וכח ממשלתם תלוי בידי ישראל, שאם ישובו בתשובה הם ממעיטים את כוחם ושליטתם, אמנם אם לא ישובו בתשובה עי"כ הם מגבירים את כח ממשלת הקל'י,

בסוד 'ולאום מלאום יאמץ' כי כשזה קם זה נופל, **דִּי בְּהֵוֵא יוֹם אֶתְחַרֵּיב בֵּי מִקְדָּשָׁא, וְנִפְלוּ יִשְׂרָאֵל בְּגִלוּתָא** ובוזה היום של שליטת הקל'י נחרב ביה"ק ונפלו ישראל בגלות. **וּבְגִין עֲזָבְדִּין בִּישִׁין, הֵהוּא יוֹמָא אֶתְמַשְׁדִּי וְאֶתְרַבִּי, הֵדָא הוּא דְכֻתִּיב הֵן עוֹד הַיּוֹם גָּדוֹל לֹא עֵת הָאֶסְף הַמְּקַנָּה, בְּגִין דְּאִינוּן מְשַׁכִּין לִיָּה לְהֵהוּא יוֹמָא** ובגלל המעשים הרעים אותו היום של ממשלת הקל'י נמשך ונגדל וממשיכים

לרדות את ישראל בדוחק גלותם, כי זהו מש"כ 'הן עוד היום גדול לא עת האסף המקנה' כי לא הגיע הזמן שהקב"ה יגאל את בניו, בגלל שהעוונות גורמים שימשך אותו היום של שליטת הקל'י. **הִשְׁקוּ הַצֵּאן, כְּמָה דְאֶתְמַר בְּמִלֵּי דְאוּרֵייתָא, דְּהָא בְּזֻכוּתָא דְאוּרֵייתָא יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא** ולכן העצה היא, 'השקו הצאן' וכמו שלמדנו לעיל שהוא ע"י מימי התורה, כי רק בזכות התורה

ובפרט סודות התורה(נכה) יזכו ישראל לצאת מהגלות.

אור הרשב"י

[נכה] וכמו שאמר רשב"י ברעיא מהימנא נשא דף קכד ע"ב בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הוהר מן זוהרא דאימא עלאה תשובה, באלין לא צריך נסיון ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הוהר יפקון

תוצאות הפנם שנעשה למעלה לאחר החורבן, אמנם לאחר אלף שנים הדבר תלוי בתשובה, שהיום אם בקולו תשמעו, ואם לא ישובו תתארך הגלות עד עת קץ האחרון שאינו תלוי בתשובה (רמ"ק)

הלימוד היומני

לע"נ מזל בת חנינה חנה ע"ה

ישראל מבקשים שהקב"ה יסיר מהם את האבן נגף ועי"כ נוכל לעסוק בתורה
**יִשְׂרָאֵל מָאִי קָא אָמְרִי. וַיֹּאמְרוּ לֹא נוּכַל עַד אֲשֶׁר
 יֵאָסְפוּ כָּל הָעֵדְרִים, עַד דִּיתְפַּנְשׁוּ כָּל שְׂאָר
 יוֹמֵינָא עֲלָאִין** והנה ישראל מה הם עונים לקב"ה, 'ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו

כל העדרים' דהיינו שלא נוכל לעסוק בתורה, עד שיתקבצו כל שאר ימי הספירות העליונים
 ויעזרו לנו להקל מעלינו את קושי שיעבוד הגלות המונעים ממנו לעסוק בתורה. **וְגַלְלוּ
 אֶת הָאֶבֶן, וַיִּגְדְּרוּן לְהֵהוּא דִּינָא קִשְׂיָא דְהֵהוּא יוֹמָא
 דְשִׁלְטָא עַל פִּי הַבְּאֵר, וְאִשְׁתַּכַּחַת הָהִיא בְּאֵ"ר בְּגִלּוּתָא
 עֲמָנָא** וישראל אומרים עוד 'וגללו את האבן' דהיינו שיגלגלו את אותו אבן נגף של הדין

הקשה של אותו יום של ממשלת הקלי' ששולטים על פי הבאר דמלכות, שאזי נמצאת אותה
 הבאר דמלכות עימנו בגלות. **וְכֹד אֶתְגַּלְיָא הָאִי בְּאֵ"ר, וְהֵהוּא
 אֶבֶן לָא שִׁלְטָא עָלֵהּ, מִיַּד וְהִשְׁקִינוּ הַצֵּאֵן** אמנם כאשר תתגלה
 אותה הבאר דמלכות והאבן נגף לא ישלוט עליה, מיד 'והשקינו הצאן' דהיינו שנוכל לעסוק

בתורה בלא שום טרדה.

אור הרשב"י

אחיזה לקלי', אמנם העוסקים בתורת הסוד
 הם מסוד עין החיים שבאצילות שאין שם
 אחיזה לקלי' ולכן לא יכבד עליהם נסיון
 הגלות באחרית הימים (רמ"ק שם).

ביה מן גלותא ברחמי ויתקיים בהון (דברים
 לב) יי' בדרד ינחנו ואין עמו אל נכר, והוא
 מאחר שסוד הניסיון הוא רק למי שהם בסוד
 הפשט שהוא מצד עין הדעת טוב ורע
 שנשמתם הוא מבריאה ויצירה שיש שם

הלימוד היומני

לע"נ מזל בת חנינה חנה ע"ה

אחרית הימים היא המלכות

וּזְמִין קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּסוּף יוֹמֵיָא, לְאַהֲדָרָא
 לְיִשְׂרָאֵל לְאַרְעָא קְדִישָׁא, וְלֹאֲכַנְשָׁא לֹון

מְגֻלוֹתָא וְהִנֵּה עֵתִיד הַקְּב"ה בְּסוּף הַיָּמִים לְהַחְזִיר אֶת יִשְׂרָאֵל לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל הַקְּדוּשָׁה,

וּלְקַבֵּץ אוֹתָם מִן הַגְּלוּת. וְיִמָּאן אֵינֹון סוּף יוֹמֵיָא וּמָה הַפִּירוּשׁ סוּף הַיָּמִים,

הַהוּא דְּהִיא אַחֲרִית הַיָּמִים. בְּהַאי אַחֲרִית הַיָּמִים,

יִשְׂרָאֵל סְבָלוּ גְלוּתָא. הָדָא הוּא דְּכֹתִיב, (דְּבָרִים ד) בְּצַר

לָךְ וּמִצְאוּךְ כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים,

וּכְתִיב (דְּבָרִים לא) וְקִרְאת אֶתְכֶם הָרַעָה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים

אַלֵּא הִיא הַמְּלֻכּוּת שֶׁהִיא סוּף הַסְּפִירוֹת הַנִּקְרָאוֹת יָמִים, כִּי יִשְׂרָאֵל סְבָלוּ בְּגֻלוֹת יַחַד עִם

הַשְּׂכִינָה הַנִּקְרָאת אַחֲרִית הַיָּמִים, כִּי זֶהוּ מִשׁ"כ בְּצַר לָךְ וְגו' וְכ"כ עוֹד וְקִרְאת אֶתְכֶם וְגו',

וְהֵינּוּ שְׂרַעַת הַגְּלוּת תְּהִיָּה גַם לְשְׂכִינָה הַנִּקְרָאת אַחֲרִית הַיָּמִים. בְּאַחֲרִית הַיָּמִים

דִּיִּיקָא, וְדָא הִיא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל בְּגְלוּתָא. וְעַם אַחֲרִית

הַיָּמִים דָּא, קְבִילוּ עוֹנְשָׁא בְּגְלוּתָא כִּי בְּדוּקָא כְּתוּב אַחֲרִית הַיָּמִים

שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה הַנִּקְרָאת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל הַנִּמְצָאת עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּגֻלוֹת, וְיַחַד עִם הַשְּׂכִינָה

הַנִּקְרָאת אַחֲרִית הַיָּמִים קְבִילוּ יִשְׂרָאֵל אֶת עוֹנֶשְׁם בְּגֻלוֹת, כִּי הַשְּׂכִינָה לֹא עוֹזֶבֶת אֶת יִשְׂרָאֵל

לְעוֹלָמִים וְהוּא בְּכַדִּי לְשִׁמּוֹר אֶת יִשְׂרָאֵל בְּנִיָּה בְּגֻלוֹת. וּבְדָא יַעֲבִיד קְדָשָׁא

בְּרִיךְ הוּא נוֹקְמִין לְיִשְׂרָאֵל תְּדִירָא. הָדָא הוּא

דְּכֹתִיב, (בְּמִדְבָר כד) אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָעַם הַזֶּה לְעַמּוֹךְ בְּאַחֲרִית

הַיָּמִים וְע"י הַשְּׂכִינָה הַקְּב"ה יִנְקוּם אֶת נַקְמַת יִשְׂרָאֵל, כִּי זֶהוּ מִשׁ"כ 'אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָעַם